

2. I den mån artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1215/2012 är tillämplig:

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, passagerarens slutliga bestämmelseort anses vara uppfyllelseort enligt artikel 7.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 1215/2012, även när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 grundar sig på en störning som uppkom under den första delsträckan och kravet är riktat mot det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen, vilket dock inte är part i transportavtalet?

⁽¹⁾ EUT L 351, s. 1

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 25 oktober 2016 – Richard Rodriguez Serin mot HOP!-Regional

(Mål C-539/16)

(2017/C 030/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Richard Rodriguez Serin

Motpart: HOP!-Regional

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 5.1 a i rådets förordning (EU) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾ tolkas så, att begreppet "talan [som] avser avtal" även omfattar ett krav på kompensation enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 296/91 ⁽²⁾, som riktas mot det lufttrafikföretag som utför flygningen men som inte är de berörda passagerarnas avtalspart?
2. I den mån artikel 5 led 1 i förordning (EG) nr 44/2001 är tillämplig:

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, passagerarens slutliga bestämmelseort anses vara uppfyllelseort enligt artikel 5.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 44/2001, även när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 grundar sig på en störning som uppkom under den första delsträckan [Orig. s. 3] och kravet är riktat mot det lufttrafikföretag som utförde den första flygningen, vilket dock inte är part i transportavtalet?

⁽¹⁾ EGT L 12, 2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Mons (Belgien) den 28 oktober 2016 – État belge mot Biologie Dr Antoine SPRL

(Mål C-548/16)

(2017/C 030/22)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Biologie Dr Antoine SPRL

Tolkningsfråga

Är det förenligt med föreskrifterna om balansräkning i rådets fjärde direktiv av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag (direktiv 78/660/EEG, EGT L 222, 1978, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17) med avseende på kraven

- att årsbokslutet ska ge en rättvisande bild av bolagets tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och resultat (artikel 2.3 i direktivet),
- att avsättningar ska ha till syfte att täcka förluster eller skulder som till sin karaktär är klart bestämda och som på balansdagen är antingen sannolika eller säkra beträffande sin förekomst, men som är obestämda i fråga om belopp eller tidpunkten då de uppkommer (artikel 20.1 i direktivet),
- att värderingen ska ske med iakttagande av rimlig försiktighet, vilket särskilt innebär att
 - endast per balansdagen konstaterade intäkter får tas med,
 - hänsyn måste tas till alla förutsebara risker och möjliga förluster som har uppkommit under detta eller tidigare räkenskapsår även om dessa risker eller förluster blir kända först efter balansdagen, men före upprättandet av balansräkningen (artikel 31.1 c aa och bb i direktivet)
- att de intäkter och kostnader som avser räkenskapsåret ska tas upp utan hänsyn till tidpunkten för betalningen (artikel 31.1 d i direktivet),
- att aktiv- och passivposternas beståndsdelar ska värderas var för sig (artikel 31.1 e i direktivet)

att ett bolag som har utställt en aktieoption kan bokföra försäljningspriset för denna option som en intäkt i resultaträkningen under det räkenskapsår som denna option löses in eller dess löptid går ut för att beakta den risk som optionsutställaren tar [och inte] under det räkenskapsår som försäljningen av optionen genomförs och dess pris slutgiltigt fastställs, och risken som optionsutställaren åtar sig då värderas separat genom en avsättning?”

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italien) den 31 oktober 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano mot Palais Kaiserchron Srl

(Mål C-549/16)

(2017/C 030/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Motpart: Palais Kaiserchron Srl